KAZALIŠNA BIBLIOTEKA
BR. 50.

ZABORAVLJENI KIŠOBRAN

ŠALA U JEDNOM ČINU

(SA 10 LICA)

NAPISAO
ARNOLD SCHRÖDER

TISAK I NAKLADA ST. KUGLI, KNJIŽARA KRALJ.
SVEUČILIŠTA I JUGOSLAV. AKADEMIJE, ZAGREB

Br. 325

ARNOLD SCHRÖDER

ZABORAVLJENI KIŠOBRAN

ŠALA U JEDNOM ČINU

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE L. HARTMANA (ST. KUGLI), ZAGREB

ZABORAVLJENI KIŠOBRAN.

Šala u jednom činu od Arnolda Schrödera.

OSOBE:

Emilija Trillerini, subreta.
Tremolo, operetni pjevač.
Lord Harrington.
John, njegov sluga.
Rosenthal, veletržac.
Meterband, trgovački pomoćnik.
Blume, gimnazijalac.
Barun Laddepatsch, poručnik.
Prvi služnik.
Drugi služnik.

Dogadja se u Berlinu.

ČIN JEDINI.

Boudoir Trilleriniove. Liepo uredjen. Vrata sa strane i u sredini.

PRIZOR PRVI.

Gdčna. Trillerini. (Pjeva. Umetak po volji iz koje operete ili šaljivu popievku. Kad prestane pjevanje baci netko novine kroz srednja vrata u sobu.)

Emilija Trillerini: Ah, novine. Da vidimo, je li moj oglas uvršten. Neugodno je, što sam izgubila kišobran. Danas, na moj rodjendan, htjela sam da odem nekud u šetnju, ali ću morati ostati kod kuće, jer na nebu ne izgleda baš najljepše, a mojeg kišobrana nestade. (Čita.) Ah, eto ovdje piše: »Izgubljeno.« Prekjučer negdje putem iz Charlottenburga u Berlin izgubljen je moj svileni kišobran. Pošteni nalaznik umoljava se, da ga kod mene preda uz nagradu od dva talira. Emilija Trillerini, soubreta X. kazališta, Wallnertheaterstrasse 12., III. kat.« Sad sam sbilja znatiželjna, hoće li se naći poštenjak, koji nadje kišobran, te mi ga donese za dva talira. (Netko kuca.) Napred!

PRIZOR DRUGI.

Emilija Trillerini. Prvi služnik.

Prvi služnik: Dobro jutro. Stanuje li ovdje gdčna Emilija Trillerini od kazališta?

E. Trillerini: Da, što želite?

Prvi služnik: Evo jedan kišobran i pismo za vas.

E. Trillerini: Od koga?

Prvi služnik: To borme ne znam. (Odlazi.)

PRIZOR TREĆI.

Em. Trillerini (sama).

Em. Trillerini: To je ipak smiešno. Što li je u ovome pismu. Čitajmo. (Otvori pismo): »Velecijenjena gospodično! Udes je odlučio. Vaš kišobran, što sam ga našao, približuje me vašim čarima. Bit ću tako slobodan, da osobno dodjem k vama po zahvalnost. Vaš iskreni prijatelj N. N.«

PRIZOR ČETVRTI.

Em. Trillerini. Drugi služnik.

Drugi služnik: Gospodična Trellalarelini?

Em. Trillerini: Tako se od prilike zovem.

Drugi služnik (uručuje soubreti jedan kišobran i jedno pismo): Ovo mi je uručeno, da vam predam.

Em. Trillerini: A tko vam je to uručio?

Drugi služnik (smiešeći se): Vi ćete za cielo znati. Klanjam se. (Odlazi.)

PRIZOR PETI.

Em. Trillerini (sama).

Em. Trillerini: Bezobraznici! Ja da znadem? Ja ne znam upravo ništa. Dva pisma i dva kišobrana, a nijedan nije moj. No što mi ovo pismo javlja? (Otvara ga i čita.)

»Moja božice, moj idealu! (Govori): Gle vraga, ovaj liepo počinje. (Čita): »Kako da zahvalim nebesima, što ste svoj kišobran zaboravili. Ovaj kišobran je moja sreća. Poručite mi po donosiocu, da li ste mi skloni i smijem li si dozvoliti, da vas danas poslie podne, nakon burzovnog posla, pohodim.« — — — — — (Govori): A gdje je donosioc? (Kroz vrata.) Ej, služniče!

PRIZOR ŠESTI.

Meterband, Emilija Trillerini.

Meterband (sa kišobranom, uznešen): Da, vaš služnik do smrti!

Em. Trillerini: Gospodine, jeste li poludjeli?

Meterband: Nipošto, zaljubljen sam.

E. Trillerini: Što vičete tako.

Meterband: Zar ne moram? Čega je srdce puno, o tom usta govore. Ah, vaše pjevanje, gospodično, lišilo me svih

sjetila. Idem u kazalište i oženit ću vas. Vaše umjeće zavrtilo mi je mozgom.

E. Trillerini: To vidim.

Meterband (deklamuje):

Od srdca se ljubimo.
I sami ne znamo.
Sve boli dielimo.
Radost uživamo.

Em. Trillerini: Molim liepo — dopustite, da živimo odieljeno. Što mi donosite?

Meterband: Da, donosite, to je sgodno rečeno. Evo vašeg kišobrana, vašeg zakloništa, vašeg neba.

E. Trillerini: Zar ste ga našli?

Meterband: Jesam.

E. Trillerini: To nije istina.

Meterband: Ne škodi. Kišobran je sporedna stvar. Ja ću se sunovratit u Vezuv, ako ne osvojim vašu ljubav. (Vrlo zanešeno):

Što svi kišo-sunco-pećo brani prema tebi
I ljubavi mojoj znače? Nek sviet se raztepe,
A novi potop sve živo podavi, nemarim.
Više! Nek sav propane radje sviet,
Neg' tebe da se odreknem, dragi moj cviet.

(On ju zagrli. Netko kuca na vrata.)

Em. Trillerini: Bože, pustite me. Netko kuca. Ako nas taj iznenadi.

Meterband: Tko? On? On da vas spasi i dobije? On vas! O nek se usudi! On! Sa mnom će morat dielit mejdan na život i smrt. (Kucanje biva jače.)

E. Trillerini: Čujete li? Netko kuca. Ostavite me. Ako baš hoćete, možete opet doći, ali sad idite, moja je čast na kocki.

Meterband: Dobro, liepo, ja sam tvoj rob. Jedan mig i ja idem. No ja ću se povratit i moju Anu, Lizu Trillerinku

stisnut na srdce i svima se nasmijat u brk. Svima. Svima. (Odlazi brzo na srednja vrata, a zatim se pojavi, čim se za Meterbandom zatvoriše vrata. Rosenthalova glava na istim vratima.)

PRIZOR SEDMI.

Em. Trillerini, Rosenthal (s kišobranom).

Rosenthal: Dozvolite. Oprostite mi, što sam se uslobodio.

Em. Trillerini: Molim, udjite.

Rosenthal: Recite mi, gospodično, je li ovo bio prvi ljubavnik iz kazališta?

Em. Trillerini: To je jutros već treći.

Rosenthal: O, kako je liepa umjetnost! A umjetnice tek. Ja vrlo ljubim umjetnost te jako zakriljujem umjetnice.

Em. Trillerini: Jeste li za to došli k meni?

Rosenthal: Bože, koja umjetnička slutnja. Pogodili ste. Za to sam i došao. Ta u Charlottenburgu našao sam ovaj liepi svileni kišobran. Čitao sam u novinama, da ste ga vi izgubili. Evo vam ga.

Em. Trillerini: Ali to nije moj kišobran.

Rosenthal: Nije vaš kišobran.

Em. Trillerini: Ne, moj kišobran je bio već star i slab, a ovaj je posve nov.

Rosenthal (za se): Moses, al si ga bedasto bil, moglo sebi zeti staro polupano kišobran.

Rosenthal: Nije vaš kišobran?

Em. Trillerini: Koju svrhu imade vaš posjet kod mene?

Rosenthal: Kako možete još pitati. Nisam li ja veliki mecena liepih umjetnica. Evo vam kišobran, poklanjam vam ga.

Em. Trillerini: Amo s njim! (Uzme kišobran.)

Rosenthal: O preslatka moja. Dajte mi jedan poljubac.

E. Trillerini: Ne, takva drzovitost nije mi se još desila.

Rosenthal: Drzovit? Što je drzovito? Je li drzovito, zahtievam li jedan mali poljubac za skupi kišobran, što je stajao pet talira?

Em. Trillerini: Zahtievate? Vi ovdje ne mate ništa zantievati. I pet talira dati za kišobran. Taj ne vriedi više od dva talira.

Rosenthal: Dva talira. Ta pred jedan sat sam izbrojio za nj pet talira.

Em. Trillerini: Odveć naivno, dragi gospodine. Prije jedan sat. To nije istina. To se protivi načelima vaše vjere.

Rosenthal: Što govorite o vjeri?

Em. Trillerini: Vi danas ne smijete novac primiti u ruke, jer danas je šabes.

Rosenthal: Bože, što je to šabes? Što se mene tiče kakav šabes?

Em. Trillerini: Što, zar vi niste židov?

Rosenthal: Bože, kakav udarac! Jesam li židovu sličan? Ja sam kršćanin, kao i vi što ste kršćanka.

Em. Trillerini: A u kojoj generaciji, smijem li vas zapitati?

Rosenthal: Što generacija? Ja trgujem sa svime.

Em. Trillerini: Ja mislim, odkada ste kršćanin?

Rosenthal: Već četrnaest dana, tako mi života!

Em. Trillerini: O, gospodine dragi. Zar se ne stidite napustiti vjeru svojih otaca? Vaši predji moraju se okrenut u grobu, kad to čuju.

Rosenthal: Predji? Što je to? Nek se okreću. Za četrnaest dana dat će se pokrstiti i moj mladji brat, a onda će se opet okrenuti na desno. (Stanka.) Hoću li dobiti poljubac?

Em. Trillerini: Ne ćete.

Rosenthal: Dajte mi moj kišobran natrag.

Em. Trillerini: To biste htjeli. O nipošto, dragi gospodine, jer kazna mora biti. Ja ga neću zadržati. Ovaj će doći s drugim kišobranima na žriebanje u korist siromaka.

Rosenthal: Na izžriebanje? Možete i kod mene kupiti! (Vadi bilježnicu.) Uzmite četvrtinu Braunschweigske srećke.

E. Trillerini: Ja ne igram nikad.

Rosenthal: Vi ne igrate? O vi liepo igrate na pozornici, mogli biste dakle pokušati sreću i sa braunschweigskom lutrijom.

Em. Trillerini: Dragi gospodine, idite, ja sam zaposlena. S bogom!

Rosenthal: Uzmite srećku, dobit ćete.

Em. Trillerini: S bogom!

Rosenthal: Dakle s bogom. (Odlazi.)

Em. Trillerini: O Bože, kakva je muka s ovim židovom, koji se je dao pokrstiti.

Rosenthal (pruža glavu kroz vrata): Ne možemo li nikakav pazar učiniti, na primjer sa starim opravama?

Em. Trilerini: Nosite mi se (Rosenthal se sakrije). No neka sam bies to izdrži. Ovaj čovjek je neobično drzovit.

Rosenthal (pruži opet glavu na vrata): I založnice kupujem.

Em. Trillerini: Nosite se, ili ću vas dati baciti napolje.

Rosenthal: Dakle ništa za sada? O, ja ću opet doći. — (Odlazi.)

PRIZOR OSMI.

Em. Trillerini (sama).

Em. Trillerini: To je smiešno. Malo prije nisam imala ni jedan jedini kišobran, da izadjem, a sad su mi četiri zaljubljena gospodina doniela pred noge svoja čuvstva, u obliku svile i šibki. Ah Emilijo, Emilijo, ti zaboravljaš na svoje vježbe. Ha, glasovir! Pjevaj škale — — — (Sjedi i uz to pjeva): A - a - a - i... itd

PRIZOR DEVETI.

Em. Trillerini, gimnazijalac **Blume** (sa kišobranom)

Blume (dolazi plaho kroz vrata, popostane. Stanka. Emilija Trillerini pjeva. On se nakašlje.)

Em. Trillerini: Tko je tu?

Blume (još uviek plaho): Ja

Em. Trillerini: Tko je taj?
Blume: Blume, sedmoškolac!
Em. Trillerini (obrne se): O, to je čudnovata biljka. Mladi gospodine, kad se stupa u tudju kuću, tad se skida šešir.
Blume: Oprostite, zaboravio sam. (Skine šešir.)
Em. Trillerini: A jeste li prije pokucali?
Blume: Jesam, ali vi ste tako liepo pjevali, pa niste čuli.
E. Trillerini: A jeste li noge otrli?
Blume: Naravno.
Em. Trillerini: Što hoćeš dakle, sinko?
Blume: O, molim, ja sam već potvrdjen.
Em. Trillerini: Što hoćete dakle čovječe?
Blume: Donio sam natrag vaš kišobran.
Em. Trillerin: Metnite ga k ostalima. (Na stranu): Mladi lažac. (Glasno.) A zatim, mladi gospodine, uštedite si od roditeljske pripomoći za drugi kišobran. Taj ostaje ovdje.
Blume: Ah, velecienjena gospodično. Ja bih vas još nešto vrlo liepo zamolio. Ne zamjerite mi, ako vam time dosadjujem.
Em. Trillerini: A što želite, molim vas?
Blume: Liepo bih vas zamolio, da mi nešto napišete u moj spomenar.
Em. Trillerini: Dajte amo.
Blume (pruža joj spomenar).
Em. Trillerini (pošto je nešto upisala): Evo.
Blume: Zahvaljujem liepo.
Em. Trillerini: S bogom.
Blume: Klanjam se. (Ide do vratiju unatrag klanjajući se. Kod vratiju stane, otvori spomenar i pročita):

»Bolovala šest je tjedni žaba mala,
Sad je zdrava, puši opet — Bogu hvala!«

Em. Trillerini.

(Gleda upitno pjevačicu.)

Em. Trillerini: Veliki Kant — veliki Kant — jeste li poznavali Kanta? Jeli Kant poznavao vas? Ja sam s njim u rodu — s bogom, mladi Faust. (Gimnazijalac odlazi.)

Em. Trillerini (sama): Glupi dečko! Trebalo bi ga kazniti. Misli već sa šestnaestom godinom na ženitbu. To je divno. U ostalom, kišobrani samo lete. Moglo bi danas još veselo biti. Ja sam barem već puna veselja. Ali gdje mi je taj Tremolo. (Vrata se otvaraju.) Je li to on? Presveta strunjačo! Kakva je to spodoba?

PRIZOR DESETI.

Em. Trillerini, **lord Harington,** iza njega sluga **John.**

Lord Harrington: Good morning!
Em. Trillerini: Dobro jutro.
Lord Harrington: Jeste li vi izgubljen djevojka?
Em. Trillerini: Izgubljena djevojka? O ne!
Lord Harrington: O no, htio reći, djevojka od izgubljeni kišobran.
Em. Trillerini: O da, ja sam ta djevojka, koja je izgubila kišobran. Što želite od mene?
Lord Harrington: Donio sam vaš kišobran. Bio tako hapy i našao ga.
Em. Trillerini: Tako lapasti ste bili i našli ste ga. O tako su i drugi radili, a to dokazuje (pokazujući na druge kišobrane) ona sbirka kišobrana. No ja vam moram ipak reći, gospodine Englezu, da niste našli moj kišobran.
Lord: John!
John: Izvolite mylord?
Lord: Ti našao kišobraun?
John: Yes, ja naušao kišobraun.
Em. Trillerini: To nije istina
Lord Harrington: John, daj svouju poštenu rieč, da to istina.
John: Dajem pošteuna rieč, da to istina.
Em. Trillerini: No čujte, vaše englezko poštenjačtvo vrlo je jeftino, ja mu više neću nasjesti. Tako me je i onaj ludi Englez iz »Ptice pjevice« poštenom rieči nasamario.
Lord Harrington: Ne smeta, kišobran morati zadržat.

E. Trillerini: Moram? Kako to? Zašto? Radi čega? Kojim pravom?

Lord Harrington: Jer vas ja ljubim!

E. Trillerini: To bi mi jošte trebalo.

Lord Harrington: Jer vas ja oženiti.

E. Trillerini: Molim samo polagano, za što se hoćete oženiti?

Lord Harrington: Jer sam veoma glup.

Em. Trillerini: Za to me hoćete oženiti? No, čujete; obično se doduše veli, da glupost nije zapreka ženitbi. Ali ja nikako ne bih privoljela na takvo shvaćanje.

Lord Harrington: O no, ja se zarekao, htio reći, jako je gloupo biti sam i vueoma gloupo bez žene. Htio sam vuas zamoliti, da mi izkažete malu uslugu pa se s menom oženite — — —

Em. Trillerini: To nazivate malom uslugom, poći za ovako velikog čovjeka? (Mala stanka.) Mi ne pristajemo jedno drugome.

Lord Harrington: Kuako mislite? O, mi pristajemo posvue dobro. Hoćete li mi izkazati tu ljubav?

Em. Trillerini: Ja?

Lord Harrington: Eto uzmite ovaj prsten na ouspomenu.

Em. Trillerini: O, tako daleko nismo još, to je pogibeljno.

Lord Harrignton: Kuako? Ako ja dadem njemačka djevojka prsten — moram li se oženiti?

Em. Trillerini: To je do toga, kakav je prsten. O Bože, pomozi mi! Svaki drugi prsten je već izviestno sredstvo saveza, samo ne hering! Ah!

Lord Harrington: Tako se ja zovem.

Em. Trillerini: Što? Vi se zovete hering?

Lord Harrington: No — Harrington. — Lord Harrington.

Em. Trillerini: Dakle Herrignstone? Oh, liepa li mi imena.

Lord Harrington: Hoćete li sa mnom na krabouljni ples?

Em. Trillerini: To još ne znam. Zar vam se tako žuri? Jeste li tako veliki prijatelj krabuljnih plesova?

Lord Harrington: O, no!

Em. Trillerini: Tad hoćete na krabuljni ples samo za to, da gledate šarenu gužvu ljudi?

Lord Harrington: O no!

Em. Trillerini: Možda samo za to, da budete u ženskom družtvu.

Lord Harrington: O, no!

Em. Trillerini: Hoćete li sa mnom ovdje plesati?

Lord Harrington: O yes!

Em. Trillerini: Skuhajte si dobar lonac čaja od bazgovine, a u postelju uzmite bocu grijalicu.

Lord Harrington: John!

John: Mylord!

Lord Harrington: Ti ćeš uzeti čaj od bazgovine pa se znojiti.

John: Yes, ja ću se znojiti.

Em. Trilerini: Imate li još kakvu želju?

Lord Harrington: O yes!

Em. Trillerini: Jeste li bolestni?

Lord Harrington: O no!

Em. Trillerini: Što onda?

Lord Harrington: Gladan.

Em. Trillerini: Mislite li, da sam ja pučka kuhinja? Ja vam u tome ne mogu pomoći. Ostavite me!

Lord Harrington: No, ja ostajem!

Em. Trillerini: Idite — ili ću ja otići — ja, ja ću se preseliti.

Lord Harrington: Ne smeta — ja ću s uami.

Em. Trillerini: Idite u koje svratište.

Lord Harrington: Bio suam u vueliki Viktoria-hotel i tražio suam beefsteak, ali suam dobio samo juhu. Samo gloupe juhe, a htio beefsteak.

Em. Trillerini: To je čudnovato. A kako ste to radili?

Lord Harrington: O, ueoma dobro. Htio suam jesti a la carte! Sve — sup potatoes, vegetables, roastbeef*, ribe i kompot. O taj glup čovjek uaiter, konobar naime je glup.

* Čitaj: potäts, vejtebels, rostbief.

Ja uelim: donesite jestuenik. A jestuenik bio francezki napisan. Ja ne znam francezki, pa uzmi jestuenik i pokaži prvi broj. Glupi konobar donese buljon s jajetom. Pojedem jaje, ostauim juhu. Pokažem broj tri i mislim, bit će beefsteak, a konobar donese uinski juha. Ja pojedem rake, ostavim juha. Pokažem broj 8 — opet juha od govedji rep. Snuždim se i ne htjedoh više juhe. Pade mi na pamet pokazat odozdol posliednji broj, a konobar donese cognac. Goddam!

Em. Trillerini: Biedni čovječe, žalim vas. No idete do »Zlatne krune«, tamo ćete dobiti dobar beefsteak, osim toga imade spretan i lukav konobar.

Lord Harrington: Yes, idem. Uerbo suam gladan, — tako — tako — cielo mi e tielo uodenasto od juha. Evo, ako onaj kišorbaun nije uaš, zadržite ga za se, inače ga bacim. No ja ću skoro opet k uama. Good morning.

John: Good morning. (Odlaze oba.)

Em. Trilerini (sama): Beefsteak i ništa drugo nego beefsteak! Meni se čini, taj dugonja Englez, pretvorit će se i sam doskora u bika. Dodje amo, da se sa mnom oženi i dade se time odbiti, što ga upućujem onamo, gdje ima dobrih beefsteaka. No, sve jedno, time sam dobila jedan kišobran više. Bože, ja posve zaboravljam na svoj ćurlik — (Vježba se pjevajući ćurlik.)

PRIZOR JEDANAESTI.

Em. Trillerini, Meyer (badavadžija, pijan).

Meyer: Dobro jutro! (Štucne.)

Em. Trillerini: Bože, taj je pijan!

Meyer: Mislite li, o ne. Jeste li izgubili kišobran?

Em. Trillerini: Jesam.

Meyer: Ja sam htio samo zaslužit ona dva talira (štucne) nagrade.

Em. Trillerini: Zar ste možda našli moj kišobran?

Meyer: Nisam! Ja sam (štucne) — htio naime ta dva talira kao predujam, a tad ću tražiti kišobran.

Em. Trillerini: Taj trik ste negdje ukrali.

Meyer: Ukrao? Da! Ali sam riešen.

Em. Trillerini: Dragi čovječe, ja se ne upuštam u predujmove. Molim vas, otidjite.

Meyer: Onda mi dajte malu (štucne) napojnicu. Znajte (štucne) gladan sam, da od žedje ne znam, gdje ću ove noći spavati, tako mi je studeno. (Štucne.)

Em. Trillerini: Bože, kako jadno živite. Evo vam dva grošića ili dvadeset filira krunske vriednosti, vi stara prosjačino.

Meyer (popravljajući): Pros- (štucne) jačina, — prosjačina! Hvala vam. Ako me opet uztrebate, stojim tamo na uglu. Sbogom. (Štucne i otidje.)

Trillerinijeva (sjedne za glasovir i pjeva. U to se začuje kucanje na vratima.)

PRIZOR DVANAESTI.

Emilija Trillerini, Laddepatsch (karikatura poručnika).

Laddepatsch (nosi tri kišobrana pod pazuhom): Dobro jutro.

Em. Trillerini: Službenica pokorna. (Za se.) Opet jedan.

Laddepatsch: Vrlo dobro. Vrlo dobro odpjevano.

Em. Trillerini: Što je dobro odpjevano?

Laddepatsch: Ćurlik. — Znajte, vrlo dobro, pače izvrstno. Bravo! Iznajprije ne mogoh naći vašu daščaru, ali u to začujem vaš ćurlik i prema njemu sam se ravnao. Uh! (Sjedne na divan i prebaci nogu preko noge.) Znajte, vi mi nešto previsoko stanujete. Treći sprat! Grom i pakao! Znajte, da se ne radi o vami, ne bih se ni za što tako visoko penjao.

Em. Trillerini (oponašajući njegvo govorenje): Znajte, to počiva na uzajamnosti. Ja ću kad dodjem k vami, uzpeti se na vaš krov.

Laddepatsch: Vrlo dobro! Izvrstno! Možete kod mene vrlo liepo imati. Znate, moja villa, dražestna je, ima ravan krov posve na englezku. Kod mene mora biti uviek sve

ravno. Ali znajte, mnogo, vrlo mnogo novaca stoji moja villa! Ali ne škodi! Mi imademo! Mi smo najbogatiji u gradu!

Em. Trillerini: Oprostite, niste li vi možda Schummrich iz »Nježnih rodjaka«?

Laddepatsch: O ne, ja sam Laddepatsch. Oskar barun Wupfer od Laddepatscha. Ali nježne rodbine imadem vrlo mnogo. Moj stric, glava obitelji, imade sveza s dvorom. dobio je dotaciju, znate. Sve sami pristojni rodjaci. Staro, dobro, ugledno plemstvo, znate, neposredno državno plemstvo.

Em. Trillerini: Dakle plemić? U tom slučaju imadete takodjer i predja?

Laddepatsch: Oh, i kakvih predja. Da, famozno, kolosalno. Sve samo nježne rodjake.

Em. Trillerini: Vi me niste dobro razumjeli. Ja sam mislila na komad »Nježni rodjaci« od Rodericha Benedixa.

Laddepatsch: Benedix? Ne poznam ga. Je li i to poručnik? Gdje je u posadi?

Em. Trillerini: U Leipzigu, u hladnoj zemlji.

Laddepastch: Ah tako, Leipzig, to leži tamo negdje dolje — desno od Cassela — 12. vojni sbor.

Em. Trillerini: Ah, dragi gospodine. Ako on i nije bio častnik, bio je kapetan u svojoj struci, pionir njemačke umjetnosti, pjesnik i mislioc

Laddepatsch: O, poznam Deubela, pak Winterfelda. Bio je prije častnik. Piše divno. Znate, samo pripoviesti iz njemačkog vojničkog života.

Em. Trillerini: Samo Winterfelda? A ne poznate li možda i Shakespearea?

Laddepatsch: O da; znate, to je bio onaj divni dečko, koji je preplivao Bospor. Famozno! Kolosalno!

Em. Trillerini: Oprostite, to je bio lord Byron.

Laddepatsch: Imate pravo, da, znao sam, da je bio plemić. U ostalom — to nije ništa osobita — to znade i Stullmüller od 7. satnije — taj tepac pliva kao žaba. Prema Winterfeldu — ništa. Znate li, taj trgovac piše famozno,

kolosalno! Kad taj opisuje kakvu konjušnicu ili staju, to se upravo osjeća miris.

Em. Trillerini: Dosta je o tome, dragi gospodine, ne govorimo više o tim stvarima. Čemu imadem zahvaliti tu čast?

Laddepatsch: Čast? O molim, posve na mojoj strani. — Znate, ja ću vam opet donieti kišobran. Nije li to famozno? Što mislite?

Em. Trillerini: Jeste li našli moj kišobran?

Laddepatsch: O, sačuvaj Bože. Ja nikad još nisam ništa našao. Pa i nije mi potrebno. Mogu si sam što hoću kupiti. Novaca imam dosta.

Em. Trillerini: U tom slučaju ne razumijem dragi gospodine, kako me možete ovdje napasti sa tri kišobrana.

Laddepatsch: Napasti? Famozno! Famozno! Vrlo dobro! Uviek vojnik. Ataka — navala — kapitulacija — pobjeda. Možete svaki dan drugoga razapeti. Crnoga, pa zelenoga, pa smedjega...

Em. Trillerini: Dragi gospodine, vi ste ovdje nanizali kojekakve vojničke nišane; no kod mene nipošto ne vriedi ona: veni, vidi, vici!

Laddepatsch: To je nesmisao. Znate, dajte mi moju nagradu, vi mala čarobnice. Ja ću za vas naći još mnogo više toga. Takvu liepu narukvicu ili što slična. Famoz!

Em. Trillerini: Evo, dragi gospodine, to su vam dva obećana talira.

Laddepatsch: Famoz! Kolosal! No, znajte, idući amo, smislio sam putem malu pjesmicu:

Mali moj zmaj
Cjelov meni daj

Znajte, toga se možete riešiti. Famozno! (Hoće da joj se približi.)

Em. Trillerini: Gle, i ja sam već smislila prigodan stih:

Oh, nesnosni vrag,
Zameo ti se trag...

Dakle! Daleko vam kuća od mene!

Laddepatsch: Bože, ne budite tako okrutni. Htio bih se što češće s vami sastati. Jednoč da priredimo souper, znate, onako entre nous. To bi bilo famozno!

Em. Trillerini: Gospodine! Vi ste mi donieli tri kišobrana. Ja ih uzimam, ali ne za se, već u dobrotvornu svrhu. Zahvaljujem vam u ime sirotinje. Što se vašeg posjeta tiče, opažam, da malo odveć dugo traje. Dozvoljavam vam, da opet dodjete k meni, ali samo onda, kad kod mene bude družtvo. Vi ćete na to biti zasebice pozvani. Da vam odmah dokažem, da sam vam zahvalna za tri kišobrana, molim vas, da se potrudite danas poslie podne k meni na kavu, gdje će se više gospode sastati. U ostalom, oprostite, otidjem li sada. Danas poslie podne, kako sam rekla, stojim vam na službu, pače odpjevat ću vam koju pjesmicu. A dotle se preporučam. (Odlazi u svoju sobu.)

Laddepatsch (sam, gleda za njom; nakon stanke): A što mislite, kako bi bilo onako jedan souper — oštrige i šampanjac. — No, zar ne? Glupa gusko! Kolosalno! Smiešno! Ostavlja me ovdje! Valjda me nije procerala? O, Bože sačuvaj! Ta pozvala me je i šali se! Nek samo nadje kojeg drugog, koji ima toliko novaca! Doći ću opet! Valja sve polagano udesiti. (Odlazi.) Famozna ženskinja! Kolosalno. Idem prigledati, što radi moja bedevija. Doći ću opet! Da! Vrlo krasna ženčica! (Govori neprestance, dok ne izadje na polje.)

PRIZOR TRINAESTI.

Emilija Trillerini.

Emilija Trillerini (izlazi čim se je poručnik pokupio, sa smiehom natrag): Da, dodjite samo opet, gospodine poručniče. Slabo će vam to koristiti. Ali pravo imate! Bogatstvo je vrlo krasna stvar, a Potsdamci ne izumiru još.

PRIZOR ČETRNAESTI.

Em. Trillerini. Tremolo.

Tremolo (s jednim kišobranom, kliče): Emilijo!

Em. Trillerini: Ah, Tremolo, ta to si ti. Gle, gle, imaš li ti moj kišobran?

Tremolo: Da.

Em. Trillerini: Mislila sam, da sam ga izgubila, pak sam ga već i u novinama dala oglasiti.

Tremolo: Ja sam ga našao na pozornici.

Em. Trillerini: Na pozornici?

Tremolo: Oui! Duboko zamišljen stajao je tamo, kao Pavao Lindau i bez uspjeha. A sada molim nalazninu.

Em. Trillerini: Dva talira ili šest maraka.

Tremolo: O ne. Ja ću dobiti jedan poljubac i to takav poljubac, koga mogu svi gledati.

Em. Trillerini (kad zagrli Tremola udju svi u sobu): Divni dečko! (Poljubac i zagrljaj.)

Svi: Ah!

PRIZOR POSLIEDNJI.

Prijašnji. Svi i družtvo (dolaze opet).

Svi (gledajući zagrljaj): Ah!

Em. Trillerini: Doista, ah! Evo, zaljubljena moja gospodo. Ovo je moj pravi zaštitnik.

Oh, Tremolo, moj mili tenorista,
Za te plamsa moja ljubav čista!

Svi: Ah, vrlo ugodno.

Tremolo: Gospodo, ja vam nešto predlažem. Završimo ovaj liepi dan veselom zabavom u Schönebergu.

Svi: Izvrstno! Krasno! Prihvaća se.

Em. Trillerdini: Bože dragi, Tremolo, eto počelo je kišiti.

Tremolo: Ne škodi ništa. Imademo dosta kišobrana. Uviek kao u zabavi.

Tremolo (zapovieda): Po puške! (Svatko si uzme po jedan kišobran.)

Tremolo: Razapnimo svi! (Svi otvaraju kišobrane.)

Tremolo: Veliki alpacca i Zanella ples! (Veliki smiešni ples. Na pr. contre — zviezda — organac i konačno zmijski bieg. Svi odlaze kroz sredinu.)

Laddepatsch (ostaje sam i kriči za njima): Svjetina! Bagaža! No ništa mi drugo ne manjka, nego da s takvim ljudima podjem na izlet. Smiešno! Sutra u jutro!

(Zastor pada.)

KNJIŽARA ST. KUGLI, ZAGREB. ILICA BR. 30.

Br. 66. **Petrović Petar, A sad — laku noć.** Vesela igra u jednom činu (br. 309.). Cijena D 8.—

Br. 67. **Petrović Petar, Njih troje.** Vesela igra u jednom činu (br. 310.). Cijena D 8.—

Br. 68. **Prejac Đuro, Provalnik.** Šala u jednom činu (br. 1220.). Cijena D 8.—

Br. 69. **Prejac Đuro, Znatiželjan tast.** Šala u jednom činu (br. 1221.). Cijena D 12.—

Br. 70. **Danko D., Cjelov u tami.** Vesela igra s predigrom i dva čina. Odigrava se u Zagrebu (br. 1266.). Cijena D 15.—

Br. 71. **Maeterlinck Maurice, Tamo unutri** (Interieur). Drama u jednom činu (br. 1236.). Cijena D 8.—

Br. 72. **Špoljar Zlatko, Tri igrokaza za djecu.** Nesretni pijetao. — Kad tate i mame nema kod kuće. — Božični san maloga Ivice (br. 1251.). Cijena D 8.—

Br. 73. **Ogrizović-Šafranek-Kavić, Hasanaginica.** Muzička drama u tri čina (br. 1391.) Cijena D 20.—

Br. 74. **Ivakić Joza, Samoborski kolodvor.** Šala u jednom činu. Događa se u Zagrebu (br. 1695.). Cijena D 8.—

Br. 75. **Dević Juraj, Muž moje žene.** Šala u jednom činu i **Izborna tuberkuloza.** lakrdija u jednom činu (br. 1810.). Cijena D 14.—

Br. 76. **Pokvareni želudac.** Šala u jednom činu (br. 1822.) Cijena D 12.—

Br. 77. **Dević Juraj, Prosac u neprilici ili Lilly.** Šala u jednom činu. — **Skupi šport.** Skeč u jednom činu (br. 1823.). Cijena D 12.—

Br. 78. **Dević Juraj, Kabaretni šaljivdija.** — Kupleti, šaljive pjesme i govori. Svezak I. (br. 1818.). Cijena D 15.—

Br. 79. **Dević Juraj, Kabaretni šaljivdija.** — Kupleti, šaljive pjesme i govori. II. svezak. (br. 1819.). Cijena D 15.—

Štampano kao rukopis. - Bez obveze za sadržaj i cijene.